

Музика без превода

Најприје рециталом, а потом Концертном за виолину и оркестар у 6-дуру Чајковског који је извео са нашим симфонијским оркестром, млади кинески виолиниста **Дан Жу**, показао је зашто га сматрају једним од најзначајнијих кинеских умјетника данашњице и „умјетником одмјереног и лијепог тона“.

Побједник најпрестижнијих виолинијских такмичења на свијету и може се похвалити наступима у најпознатијим концертним дворанама на свим континентима.

Поријеклом из Пекинга Дан

Жу свој први јавни наступ имао је у деветог години, када је извео Менделсонов Концерта за виолину и оркестар. У 12. години уписао је Централни конзерваторијум у Пекингу, гдје је студирао са **Ксиао-зи Хуанг**. Четири године касније добио је стипендију „Алексис Грегори“ Фондације за студије на музичком Манс Колеџу у Њујорку. У осамнаестој дебитује у Карнеги холу, а пред публиком том приликом изводи Концерт за виолину и оркестар Чајковског.

Иако је први пут пред нашим

публиком Дан Жу, који је упознао „како дише“ готово свака концертна дворана у свијету, није очекивао посебне реакције наше публике.

– Без обзира гдје наступам, никад не очекујем другачију реакцију. Свирам за сваког тако да ми је све једно гдје свирам. Наравно, када завршим са наступом, осјетим публику, њен ентузијазам, енергију. Тако је било и овдје. Истински, музика је средство комуникације – казао је Дан Жу за „Дан“.

Дан Жу иако долази са континента са музичком традицијом

умјетник.

За разлику од Кинеза који су се са великим именима западне музичке историје сусретали веома ријетко или никако, млади нараштаји најмногољудније земље, попут Дан Жуа, са класичном музиком Европе срећу се много чешће и интезивније.

– Моја генерација имала је много више прилике да научи нешто о западној музици. Постала је веома популарна и веома важна – открива овај умјетник зашто толико младих Кинеза тако успјешно изводи класичну музику.

Архитектура нота

Једна од занимљивих појединости из живота овог умјетника је и сарадња са групом француских архитеката „Арте-Шарлентие“. Његово интересовање за друге умјетничке области, његова многострука талентованост повезала га је са овом славном групом са којом је до сада реализовао низ креативних пројеката у Паризу и Шангају.

– Увијек сам се интересовао за друге умјетности. Волим сликарство, мада не сликам. Ријеч је о групи која је веома важна у архитектури, али и у музици. Они су веома престижна музичка фамилија у Француској, на примјет дали су познатог француског композитора Густава Шарлентиеја. Такође, познати су по пројектовању оперских кућа попут шангајске Опере. Архитекте имају сличности за композиторима. И они компонују форму, хармонију, боје, баш као и мајстори музике – каже Дан Жу.

потпуно различитом од оне коју изводи Дан Жу, каже за „Дан“, нема проблема да „помири“ музику свог народа и Европе.

– Рођен сам у Пекингу и свјестан сам различитости моје музичке традиције од оне музике коју свирам. Али, за мене је музика универзални језик. Мислим да не треба бити рођен негдје да би изводио музику тог региона. Потичем из народа са веома веома дугом и посебном историјом. Понеки дјелови те традиције мијешали су се са класичном музиком, што говори да је до сусрета долазило вијековима уназад – каже овај

Да је рад значајнији од талента потврђује и Дан Жу, који слови за једног од најозбиљнијих надалазећих виртуоза данашњице.

– Наравно да је таленат важан, али не би требало ослањати на њега, без рада он не значи много. Рад је много важнији. Имам много талената, али ако не улажем у њих, не догађа се ништа – каже овај двадесетосмогодишњак који свира на Карло Антонио Тесторе виолини из 1763. године, коју је великодушно добио од „Алексис Грегори“ Фондације.